

Brabander Wim Hanegraaf (36) weet het zeker: riviervissen is het mooiste wat er is. Al sinds zijn vijftiende is hij – met zijn karperhengels – langs de Maasoever te vinden. De dik twintig jaar rivierervaring waren de aanleiding om Wim eens op te zoeken. Aan de rivier, in het land van worstenbroodjes en Bossche bollen.

TEKST: ROBERT DE WILT > FOTOGRAFIE: LAURENS EGGEN

RIVIER VISSSEN

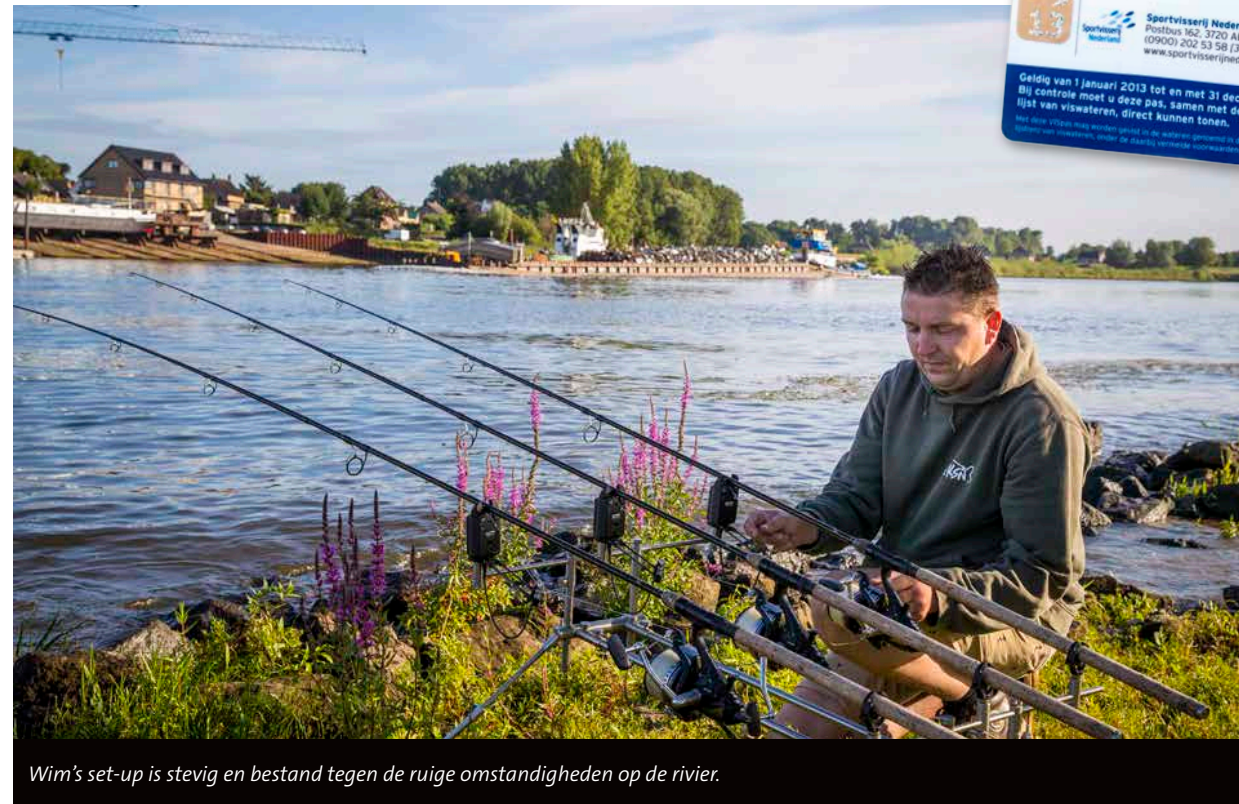
MET EEN ZACHTE G

Lange hair, klauw-
haak, steen als
werpgewicht en aas-
variatie met boilies
en tijgernoten

Een aluminium boot maakt afgelegen stekken bereikbaar.

Wim's set-up is stevig en bestand tegen de ruige omstandigheden op de rivier.

“Ergens midden jaren negentig – ik viste al best wat jaartjes, ook op karper – zag ik ploteling een Engelse karpervisser uit Oss aan die uitgestrekte Maas zitten. Dat wekte mijn interesse, dus knoopte ik een gesprek met hem aan”, zegt Wim terwijl we in zijn aluminium boot de jachthaven verlaten en koers zetten richting de stek. “Hij heeft me toen de basics geleerd van het boilievis- sen. Ook hoe ik zelf boilies kon maken. Een mooie op- stap, want verder viste in mijn directe omgeving alleen een oom van me. Aan die Engelsman – zijn naam ben ik vergeten – heb ik veel te danken.”

VERSLINGERD

Zo kwam het dat Wim als 15-jarige op goed geluk begon met riviervissen. En toch van meet af aan met succes. “Dat had ik nooit verwacht. Maar ik draaide mijn boilies, legde een voerstek aan en ving zo geregeld mooie Maaskarpers. Dat smaakte naar meer, zodat ik al snel compleet verslingerd raakte aan het riviervissen”, zegt de projectleider in de bouw. Inmiddels zijn we op de stek gearriveerd: 100 meter naast een doorgang van de Maas naar een grote zijplas. “Vorige week zat ik een stuk verderop, maar daar huist een bever. Die zwom continu met takken in z'n bek door mijn lijnen heen. Dat gepiep was geen doen, dus daarom ben ik nu meer richting de doorgang opgeschoven.”

WIERVELDEN

De tijden zijn wel veranderd sinds hij op de Maas begon te karpere. “In dit stuk Maas – benedenstrooms van de stuw van mijn woonplaats Lith – zwom 15 tot 20

jaar terug een stuk meer karper dan nu. Het water was toen nog troebel en zat vol nutriënten. Tegenwoordig is de Maas kraakhelder en zijn de waterplanten explosief toegenomen”, zegt Wim wijzend op een gigantisch wiertveld. “De karper heeft daarmee een rijkelijk gedekte tafel vol natuurlijk voedsel. Daarom sla ik de maanden juli en augustus over op de Maas. De focus van de rivier- visserij ligt op de maanden mei, juni, september en oktober. De rest van het jaar bevis ik ander water.”

RIANTE VOERSTEK

Deze nachtsessie – Wim begint 's avonds en vist tot de volgende ochtend – begin juli vormt dus een uitzondering op de regel. Maar wel eentje met een gede- gen voorbereiding. “Hier aan de Maas draait het echt om voorvoeren. Veel voorvoeren!”, betoogt de Braban- der. “Maaskarpers zijn zwemkampioenen, dus als je de vis enigszins wilt vasthouden op je voerstek, moet je niet te zuinig aan doen.” Het voer heeft hij verspreid over een strook van zo'n 200 meter in een binnenbocht van de Maas. “Over deze hele lengte – van 100 meter links tot 100 meter rechts van ons – strooi ik een dag voor de vissessie dik 5 kg boilies en evenveel tijgernoten. Dat doe ik op zo'n 25 meter uit de kant, daar waar het talud ligt.”

TIJGERNOTEN

Mocht je flink voorvoeren met boilies te veel in de pa- pieren vinden lopen, voer dan alleen met tijgernoten. “Gebruik in ieder geval geen maïs, want dan word je knettergek van de windes”, tipt Wim. Inmiddels heeft hij zijn drie hengels (mét Derde Hengeltoestemming,

red.) in gereedheid gebracht. “Daarvan leg ik er altijd eentje kort onder de eigen kant, eentje op het talud en een onderaan het talud. De 'kanthengel' ligt altijd op 1 tot 1,5 meter diepte, bij de andere twee ligt het aas op pakweg 4 en 5 meter water op zo'n 20 meter uit de kant.” Op deze drie plekken heeft hij gisteravond ook iets geconcentreerder gevoerd. “Al spoelt het voer toch wel flink heen en weer door het scheepvaartverkeer hoor”, nuanceert Wim.

ZELFDE RECEPT

De karpers weten dit heus wel te vinden, al hebben sommigen zo ook hun voorkeuren. “Je zult het niet ge- loven, maar er zijn vissen die ik alleen op tijgernoten vang. Keer op keer. Zo is er een langgerekte spiegel die ik al vijf of zes keer heb gevangen – en altijd op de tij- gernoothengel. Dat is geen toeval meer.” De Maasvis- sen zijn gemiddeld zo'n 12 kg zwaar, met daarbij kans op uitschieters. “Ik heb hier tot hoog in de dertig pond vis gevangen. En op de rivier is een grote verrassing al- tijd mogelijk.” Eén ding hebben de Maaskarpers – een gevarieerd bestand waarbij de schubkarpers wel in de meerderheid zijn ten opzichte van de spiegelkarpers – gemeen. “Ze leven in de stroming en zijn daardoor ont- zettend sterk en explosief.”

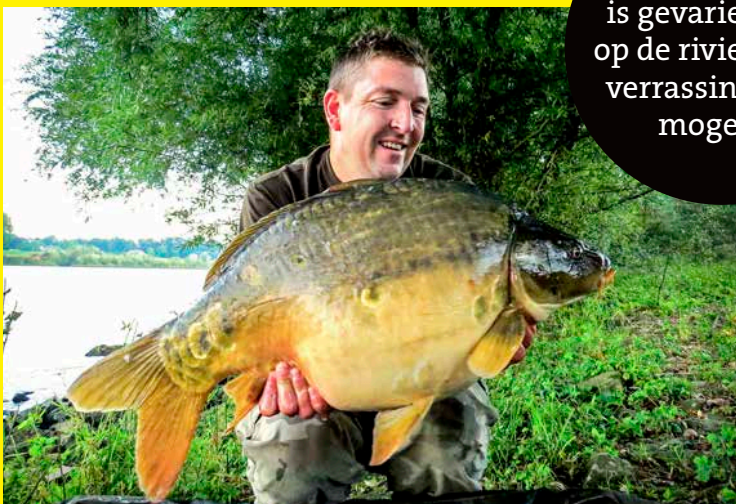
STEVIGE VOORSLAG

Als de drie hengels in liggen, hebben we tijd om op Wim's materiaal in te zoomen. Een rodpod vanwege de harde grindbodem, drie hengels en een 'hufferproof' lijn. “Een 40/00 nylon hoofdlijn en vanwege de overal aanwezige mosselbanken een voorslag van 30 meter >>

WIM: “ALLES DRAAIT OM VOORVOEREN. EN BIJVOEREN.”

TOPPERS

Het bestand is gevarieerd en op de rivier is een verrassing altijd mogelijk

'DE JUISTE STEK VINDEN EN DE ROND TREKKENDE VIS MET JE VOERTACTIEK ONDERSCHIEPEN, DAT IS DE KICK'

60/00 nylon." De montage is verder vrij simpel. "Een leadcore leader, safety clip en dan mijn rig van 20 cm lengte. Die bestaat uit gecoat onderlijn materiaal waarvan het laatste stuk voor de haak gestript is voor de soepelheid", duidt Wim aan terwijl hij een 20 mm boilie op de hair zet. Daarbij laat hij 3 tot 4 cm ruimte tussen de boilie en de haakbocht zitten. "Een lange hair voorkomt dat je om de haverklap winde of roofblei haakt. Pak daarom ook geen vismeelboilie, maar een zoete bol. Dat bespaart je ook veel overlast van krabben en rivierkreeften!"

'VAST-STEEN-MONTAGE'

Opvallend is de vrij forse haak. "Dit is een klauwhaak (Wide Gape) maat 4. De bodem is bezaaid met stenen en mosselen, dus een klauwhaak is een must. Een rechte haakpunt, zoals een longshank, is hier in no time bot." Terwijl de passerende binnenvaarttanker nummer zoveel zijn dieselmotor de sporen geeft, zien we dat Wim een werpgewicht van steen aan zijn safetyclip heeft hangen. "De bodem ligt hier vol met stenen, dus zo'n mooi en natuurvriendelijk alternatief valt niet uit de toon. En het werkt perfect." Op de rivier kiest hij, afhankelijk van de stroming en scheepvaart, voor stenen van 140 tot 170 gram. "Wijk ik uit naar een Maasplas, dan volstaat 120 gram."

ONVOORSPELBAAR

Ondertussen is het gaan schemeren. "De donkere uren zijn op de Maas absoluut de beste periode. Zo'n driekwart van de runs krijg ik tussen 00:00 en 04:00 uur." Als Wim een run krijgt, natuurlijk. "Het is niet elke keer raak. Zo een op de twee sessies vang ik vis – soms een, soms meerdere. Riviervissen is in dat opzicht een onvoorspelbare bezigheid." Dat blijkt als we Wim de volgende dag telefonisch spreken om te informeren hoe de nacht is verlopen. "Ik heb heerlijk geslapen", verpakt hij subtiel de boodschap dat er geen vis is gevangen. "Dat hoort nou eenmaal bij vissen op de Maas. Maar ik zou het voor geen goud willen missen. Hier kan ik tenminste in alle rust mijn ding doen. En die rivierkarpers van over de 20 kilo komt er heus nog wel een keer uit", besluit hij vol vertrouwen.